

DE UADSKILLELIGE

af J. L. Heiberg.

(1827. Det kgl. Theater.)

Boyardieu. „Den lille Rødhætte.“

Allegro non troppo.

I.

p *fp* *fp* *fp*

Georg.

Se dog, o se! Gra - ti - er tre! Hvor hun sig hæ - ver! O hvilken Dans! Yn - di - ge Flugt!

p grazioso

Se kun, hvor smukt o - ver dem svæ - ver Træ - ets Krans! Med Zit - tren fra Toppentil Ro - den,

fp

fp det kysser den Skjønne paa Fo - den! Syl - fer - nes Flok hæ - ver din Lok. En Vind

tales.
De maa gjerne
gynge mig
højere endnu!

bøl - ger om Kin - den, din Kind kjø - les af Vin - den. O gid, o gid jeg var Fuglen paa Kvist!

Jeg fløj, jeg fløj Dig i Haanden vist. *f* *p* *f* *p* *f*

Moderato.

stacc.

II.

Caroline. 1. Han ser, at Hr. von Steinsaa tidt be-sø-ger os, og man for-tæl-ler, at slig en
f Caroline. 2. Saa me-get kan han og-saa se, at det er ik-ke Hen-ri-et-te, *Hen.* Og hvorfor
Caroline. 3. Der-for saa vidt som jeg kan se, De bør for Verden Dem for-lo-ve. Det kan jo

Of-fi-cers Vi-sit tidt en af Hu-sets Døt-tre gjæl-der. Nu ved han nok, det er ej
 ej? *Geo.* Nu maa jeg le! *Car.* O det er ik-ke svært at gjæt-te: da De Dem ej for-lo-ve
 ret be-lej-ligt ske nu straks i Dis-se grøn-ne Sko-ve. Naar først man har det de-klæ-

mig, thi det var sagtens et Mi-ra-kel, om No-gen gjor.de Cour til slig u-kon-fir-me-ret Stak-
 har, De el-sker hen.de minst af Al-le; saa.le-des er den Tingham klar, at De til-be-der Mal-
 rett. Hvadsaa? Hvad saa? Vil De til la-de? Saa har man Elskov as-su-rert mod al ud-ven-dig Ska-
Hen. Georg. Car.

kel. *Alle.* Om No-gen gjor.de Cour til slig u-kon-fir-me-ret Stakkel!
 le. *Car.* Saa.le-des er den Tingham klar, at *(De)* til-be-de Mal-le! *mf*
(Hen.) de. *Alle.* Saa har man El-skov as-su-rert mod *(jeg)* al ud-ven-dig Ska-de.

Allegretto.

III.

Introduction for piano, marked *p*. The music is in 3/8 time and consists of two staves. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with eighth notes.

Mad. Burmann.

1. Man sig for - lo - ver, byt - ter sin Ring, for at fat - te sta - di - ge Tan - ker. Naar man er
 2. Man sig for - lo - ver, sø - de - ste Ven, som en Plads man ellers mar - ker - rer; Naar man faar
 3. Man sig for - lo - ver, sy - ven - de sidst, som man alt pro - berer og pro - ver, Æg - te - skab

p legato

fri, man dri - ver om - kring, men for - lo - vet man ka - ster An - ker. Fri - hedens
 Tid, saa ta - ger man den, ind - til da man den kon - ser - ve - rer. Ellers en
 er en Kunst, det er vist, der - for først man i Kun - sten sig ø - ver. Sig mig min

Hav er kun Længsel og Savn, tru - er med Død og med tu - sin - de Fa
 hver kan snappe den bort, og man maa flau til ba - ge sig træk
 Ven, sig, er det ej sandt, In - gen sig straks af Mesterskab ro

rer; men i den stil - le, ro - li - ge Havn, men i den stil - le ro - li - ge
 ke. Alt - saa, for ej at komme til kort, alt - saa for ej at komme til
 ser? Hver en For lo - vet er Di - le tant, hver en For lo - vet er Di - le

Havn, der er man sik - ker nok for Kor sa - rer, der er man sik - ker nok for Kor sa - rer.
 kort, bør manden snildt i - ti - de be læg - ge, bør manden snildt i - ti - de be læg - ge. *p*
 tant, Manden og Ko - nen er Vir - tu - o - ser, Manden og Ko - nen er Vir - tu - o - ser.

Allegretto.

Mozart., Tryllefløjten."

IV. *Poul.*
p

1. Jeg er en Fug - le fæn - ger, ja! Hop hej - sa, ly - stig! Hop - sa - sa! Den
 2. Jeg er en Sø - ka - det, o ja! Hej op i Mer - set, hop - sa - sa! Til -
 3. Hun kom - mer ej! Hvad er det da? Af - sted til hen - de, hop - sa - sa! Dog

Fugl jeg lok - ke vil med List, jeg skim - ter den bag Træ - et hist. *f*
 vejs jeg klav - rer som en Kat, ind - til jeg faar i Vimp - len fat.
 nej, Taal - mo - dig hed er bedst; jeg ven - te vil min Glæ - des Fest.

p

Naar jeg med Fløj - ten kal - der den, jeg tror den fly - ver straks her - hen. *p*
 Kom ned, du Fugl fra Træ - ets Top! Jeg klat - trer el - lers til Dig op.
 En - hver, som Sø - en har pro - bert, er for sin U - ro fluks ku - rert.

f *p* *f* *p*

Nu hop - per Hjør - tet i dens Bryst, nu fly - ver den til
 Thi Du er rig - tig alt for net; Du pas - ser for en
 Men hør dog nu min Fløj - tes Klang, og gør mig ik - ke

mig med Lyst.
 Sø - ka - det! *f*
 Ti - den lang. *p* *f* *p* *f*

Allegretto.

V. *p*

p

<i>Hummer.</i>	1.	Min	Jom. fru sig,	tør jeg Dem
<i>Henriette.</i>	2.	Min	Her - re, hvad	er De - res
<i>Henriette.</i>	3.	Jeg	end ik - ke	rig - tig det
<i>Hummer.</i>	4.	Saa	se da, min	ra - re - ste
<i>Henriette.</i>	5.	Jeg	ved ik - ke,	hvo af de

be - - de at	skjæn - ke mig et ven - ligt	Smil?	O
Men - - ning. <i>Hum.</i> O	Him - mel, for - stod De mig	ej?	En
fat - - ter. <i>Hum.</i> Ak	Him - mel og Ti - den er	kort.	De
Duk - - ke, Her	lig - ger jeg for Dem paa	Knæ.	(til Kl.) For
Tven - - de mig	El - skovs - er - klær - in - gen	gjør.	<i>Hum.</i> Det

se dog ej paa mig i	Vre - de, jeg	li - der af Kjær - lig - heds	Pil.	Hvis
agt - bar, en dy - dig For	e - ning. De	si - ger der til ik - ke	Nej.	Jeg
er jo saa ly - dig en	Dat - ter (til Kl.) For	Sa - tan, saa træk mig ej	bort!	(til Hen.) Jeg
Fan - den! De kan Dem dog	buk - ke, Jeg	ved dog, De er ej af	Træ!	<i>Klist.</i> Skal
mig er, hvis Hjør - te maa	bræn - de i	fald jeg Dem si - ge det	tør.	Min

ej De vil se mig kre	pe - re, saa	lov mig at tæn - ke der	paa.	<i>Amal.</i>	Saa
maa mig saa kort eks - pli	ce - re, thi	dis - se vil træk - ke mig	did.	<i>Amal.</i>	Saa
tør ik - ke Tin - gen pres	se - re, men	spørg De kun De - res Ma	ma.	<i>Amal.</i>	Saa
jeg mig nu pro - sti - tu	e - re? <i>Hum.</i> At	knæ - le det ska - der Dem	ej.	<i>Amal.</i>	Saa
Ven skal kun her fi - gu	re - re, mens	jeg Dem be - gjæ - rer til	Brud.	<i>Amal.</i>	Saa

kom da! <i>Klist.</i> Saa kom da! <i>Hen.</i> Naa,	naa! <i>Amal.</i> Kom	lad os spad - se	re.
kom da! <i>Klist.</i> Saa kom da! <i>Hum.</i> Giv	Tid! <i>Klist. Amal.</i> Kom	lad os spad - se	re.
kom da! <i>Klist.</i> Saa kom da! <i>Hen.</i> Ja,	ja! <i>Klist. Amal.</i> Kom	lad os spad - se	re.
kom da! <i>Klist.</i> Saa kom da! <i>Hum.</i> Nej,	nej! <i>Klist. Amal.</i> Kom	lad os spad - se	re.
kom da! <i>Klist.</i> Saa kom da! <i>Hum.</i> O	Gud! <i>Hum. Kl. Amal.</i> Jeg	lær ham spad - se	re.
	Hun	mig	

Andantino.

„O pescator dell' onda.“

VI.

1. Nu Tor - den - sky - er træk - ker ad den Kant; ej
 2. O gid jeg fly - ve kun - de som en Sky, hen
 3. Men nu maa jeg des - væ - re vis - se lig se
 4. Snart So - len Vand vil drik - ke ud af Sky. man

mer den os for skræk - ker, den for svandt. Med
 o - ver grøn - ne Lun - de langt fra By! Var
 til at bli - ve Her - re o - ver mig. Nu
 snart be - hø - ver ik - ke Pa - ra - ply. Snart

fjer - ne Brag og Lyn hen - ad Sve - rig til den dri - ver, Him - len aab - ner si - ne
 jeg i slet Hu - mør, vil - de jeg min Vre - des Tor - den slyn - ge ned paa Folk og
 faar jeg ven - te her, hvor en Tor - den - regn mig dryp - per, og end - skjönt den stand - set
 aan - der Al - ting frit; e - ne jeg staar som i Fæng - sel, lyt - ter ef - ter hvert et

Bryn, og op - li - ver sit Syn. Med
 Kør, gjø - re Jor - den lidt ør. Var
 er, det dog dryp - per fra Trær. Nu
 Skridt; ja min Læng - sel gaar vidt. Snart

1. Syn. Med
 ør. Var
 Trær. Nu
 vidt. Snart

2. Syn.
 ør.
 Trær.
 vidt.